

Den lilla nätmelonen

Fanns det något Weston kunde göra för att hjälpa Nate?

Amanda Joy Penrod
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i USA.

Weston var ute och lekte när en bil och en stor flyttbil körde upp till huset tvärs över gatan. Många barn klev ur bilen. En av dem var en pojke som såg ut att vara i Westons ålder.

Weston sprang in i sitt hus. "Mamma, pappa! En ny familj flyttar in!"

Pappa tittade upp från det han höll på med. "Det är jättebra."

"Jag vill träffa dem", sa Weston. "Vill du följa med mig?"

"Självklart!"

Weston och pappa gick tvärs över gatan till sina nya grannars hus. När de knackade på kom en kvinna till dörren. Pojken i Westons ålder stod bakom henne.

Weston vinkade. "Hej, jag heter Weston. Vad heter du?"

Pojken klev fram. "Jag heter Nate."

"Vill du leka hemma hos mig?" frågade Weston.

Nate tittade på sin mamma.

"Du kan gå", sa hon. "Var bara hemma i tid till middagen."

Efter det lekte Weston med Nate nästan varje dag. Han var så glad att ha en ny vän. De cyklade, simmade i den allmänna poolen och lekte pirater i parken. Ibland lekte Weston hemma hos Nate också. Hela Nates familj var trevlig!

En dag blev Nates pappa jättesjuk. Han behövde åka till sjukhuset. Sjukdomen blev värre och värre. Nate och hans familj var så oroliga.

Weston var också orolig. Alla i kyrkan fastade och bad för Nates pappa. Weston fastade också. Han hoppades på ett underverk. Men Nates pappa dog.

Allteftersom dagarna gick såg Weston hur ledsna Nate och hans familj var. Han ville muntra upp dem. Han gick tvärs över gatan och knackade på Nates dörr.

"Jag vill inte leka i dag", sa Nate.

"Åh, okej", sa Weston. Fanns det något han kunde göra för att hjälpa Nate?

Weston gick hem och letade upp mamma. "Nate vill inte leka", sa han.

"Vad jobbigt." Mamma kramade honom. "Ibland när människor är ledsna behöver de bara lite ensamtid."

Weston nickade. "Jag antar att om pappa dog skulle jag inte heller vilja leka."

Men Weston ville ändå hjälpa Nate och hans familj att må bättre. Han fick en idé. "Var är saxen?" frågade han. "Jag vill ge Nate något från vår trädgård!"

Weston gick ut i trädgården och letade efter något att ge till sin vän. Han tittade ner i jorden där de hade planterat morötter. Men de var inte mogna än. Han sökte i fruktträden men alla grenar var bara.

Sedan tittade Weston under några långa växtskott med stora blad. Han förde undan några av bladen och hittade en liten grön nätmelonen som växte på rankan. Det här var nätmelonen som han själv hade planterat och vattnat!

Förhoppningsvis tyckte Nate och hans familj om meloner. Weston skar av den från rankan och bar in den. Sedan skrev han ett kort som han skulle ge tillsammans med gåvan.

När kortet var klart lade Weston försiktigt nätmelonen och kortet utanför Nates dörr. Sedan ringde han på dörrklockan och sprang hem så fort han kunde. *Jag hoppas att de tycker om den*, tänkte Weston.

Ett tag senare träffade Weston Nates familj på en grillfest i grannskapet.

"Det var den bästa nätmelonen någonsin!" sa Nates syster.

"Vi var inte säkra på vad det var först." Nate skrattade. "Vi trodde att det var en underlig kokosnöt!"

"Tack för den fina gåvan", sa Nates mamma.

Weston kände sig varm inombords när Nate kramade honom. Han kunde inte ta bort sin väns sorg, men till och med en liten nätmelonen kunde få dem att le. ●

ILLUSTRATION: GREG PAPROCKI